

En anden Sag er det naturligtvis, naar Taleren er om saadanne Stykker — og det er maassée dem, den ærede Rigsdagsmand nærmest har tænkt paa — der tilhøre afdøde Forfattere; thi den Omstændighed gjør, det vil jeg indrømme, en Forskiel. — Jeg troer ikke, at der er nogen Modsigelse mellem det Ønske, at Kjøbenhavns Commune bidrager Noget til Theatret, og den Tilstand, at Theatret isvrigt bestyres og underholdes af Staten; thi det er dog aldeles vist, at Kjøbenhavns Commune nyder større Gavn af Theatret end de andre Dele af Landet, saa at det ikke synes at være en urimelig Fordring, at Kjøbenhavns Commune skal bidrage Noget dertil, navnlig naar man seer, at andre Communer, som ere mindre istand til at gjøre Opoffelser, efter deres ringe Evne bidrage til at holde et Theater. Den hele Behandling af dette Ministeriums Budget vilde, som den høitagtede Cultusminister har bemærket, gaae langt lettere, naar dette Forslag ikke var fremkommet; dette er ogsaa en af de Grunde, hvorfor jeg for min Person vilde have været meget tilfreds med, naar Forslaget ikke var blevet fremsat; men paa den anden Side maa det ogsaa ganske vist indrømmes, hvad der ogsaa er omtalt, at Udvalget under Behandlingen af den nærværende Finantslov har havt saa Lidet at udsætte paa Theatrets Budget, at man maa finde sig i, at dette Spørgsmaal er kommet frem; Grunden hertil ligger ganske naturligt deri, at det sidst afslagte Regnskab for Theatret ikke viser nogen væsentlig Overstridelse af de for samme opførte Udgiftssummer.

Det er kun saa Indvendinger, jeg har at imødegaae, da Arbejdet er blevet meget betydeligt lettet ved de Øtringer, som den høitagtede Cultusminister har fremsørt, og ved de Bemærkninger, vi idag have hørt fra den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage.)

Med Hensyn til Behandlingsmaaden i Udvalget kan jeg ganske henholde mig til, hvad der af den ærede Formand for Udvalget (Monrad) er blevet oplyst, nemlig at denne Sag er bleven behandlet aldeles paa samme

Maade som andre lignende Bygningsager, idet den er gennemgaaet saa nøiagtig, som Tiden har tilladt det, af den enkelte Mand, der har havt dette Hverv, og det er først, efterat han har erklæret, at Arbejdet efter hans Overbeviisning burde udføres, at man er kommen til at forhandle det i Udvalget og har stemt derover. Hvor lang Tid denne Forhandling har medtaget, det forekommer mig at være et aldeles ligegyldigt Spørgsmaal, naar det er givet, at Udvalgets Forhandlinger om dette Punkt ere bragte til Ende, og der er fremkommet et bestemt Forslag til Thinget.

Hvad angaaer det pecuniære Spørgsmaal, skal jeg deels gjentage og deels fuldstændiggjøre nogle af de Bemærkninger, som ere fremkomne fra min Side, og som ikke ere fuldstændigen oplyste af de andre ærede Talere. Det er blevet sagt, at der forlanges et betydeligt pecuniært Botum, og det er unægteligt; at det er en stor Sum, hvorom her er Tale, men det maa paa den anden Side erindres, at hvad der foreligger for Thinget, oplyser, at der ikke er saa stor Fare ved at anvende denne Sum, som det ved første Diekast kunde synes. Det er oplyst, at der vil bespares 6 til 7,000 Rd. til forskjelligartede Udgifter, naar Forandringen indtræder, og det er i Forbigaaende blevet bemærket, at Decorationserne vilde vinde ved ikke at behøve at blive oprullede paa den gængse Maade. At der altsaa derved nødvendigvis i Fremtiden maae indtræde en Besparelse med Hensyn til Decorationsgjenstandene, forekommer mig aldeles indlysende, og det troer jeg er en Ting, som det vel er værd at lægge Mærke til, ligesom ogsaa, at Garderoben, som nu opbevares paa mindre hensigtsmæssige Steder — den opbevares f. Ex. tildeels umiddelbart under Taget, uden at der er den mindste Bræddebekledning til at beskytte den imod Fugtighed og Udtæthed — under andre Forhold ikke vil være saa udsat for at trænge til Forbedring og Fornyelse, som den for Diebliffet er. Jeg troer heller ikke, at man med Føie kan antage, at Udgifterne til Bygningernes Vedligeholdelse ville stige, thi uagtet det vel er sandt, at en Deel af de gamle Mure blive staaende, vil